

Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů. (Žalm 98)

NEDELNÍ EVANGELIUM (Lk 17, 11 - 19)

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš Samařskem a Galilejí. Když přicházel do jedné vesnice, šlo mu naproti deset malomocných. Zůstali stát opodál a volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněží.“ A jak odcházeli, byli očištěni. Když jeden z nich upozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl mu k nohám tváří až k zemi a děkoval mu. Byl to Samaritán. Ježíš na to řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ A jemu řekl: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Možná jste si po přečtení tohoto evangelního úryvku pomysleli: *jakmile se jim dařilo dobře, už si řekli, že Boha nepotřebují – a zapomněli na něj.* A možná k tomu i připojíte: *takoví jsou prostě lidé.* Možná máte pravdu. Ale přesto se domnívám, že tento příběh není v evangeliu proto, abychom se dozvěděli něco o *lidech*, ale spíše o *Bohu*. Chce nám něco sdělit o Ježíši, Synu Božím. Co by to tak mohlo být? V první řadě je zcela jisté, že Ježíš překvapivě „netřídil“, koho chce uzdravit a koho ne, ale že tento Ježíš uzdravuje všechny, kteří Jej o to požádají. Nejen Židy, ale i pohany. Ježíš se neptá na náboženství těchto malomocných, ale vidí jejich nouzi a vyslyší jejich prosby – a pak udělá, co je třeba: *uzdraví je*. Protože zde zjevně nezáleží na náboženství, ale na *víře*. *Tvá víra tě zachránila*, říká Ježíš. „Tvá“ víra – ne víra židovských učenců, ne víra, která se učila v chrámu, a ne ta, která je zapsána v knihách, ale tvá víra, víra, která vzešla z tvého srdce – ze zkušenosti, kterou jsi ty měl se svým Bohem. Proto si musíme položit otázku: Máme vlastně skutečnou víru? Ne tu, kterou jsme se naučili nazpaměť z nějaké knihy, ale *vlastní*, z první ruky? Takovou, která nám pomáhá najít naši vlastní cestu a pak po ní také kráčet? Najít naše osobní *poslání* – a splnit ho. I když bychom v něm možná formulovali něco docela jiného, než co je napsáno v našich knihách o víře... Na konci se nás jistě nebudou ptát na víru kardinála X nebo papeže Y nebo na starý dobrý katechismus, ale na naši *vlastní* víru. A pak se to týká *nás* – nás s naší vlastní vírou. Mysleme na to, ať máme v onu rozhodující chvíli co odpovédět.

SLOVO KŘEŠTANA

Pokusím se zde navázat na slova z dnešního Zamyšlení a propojit je s aktuální výzvou papeže Lva XIV k většímu zapojení laiků v římské církvi ([Vatican News](#)). Ze zmíněného Zamyšlení vyplývá, že starý dobrý katechismus je jedna věc, ale naše osobní víra v Boha je záležitostí ryzího srdce. Pána zajímá naše víra v Něho víc než naučená pravidla o tom, jak být „správným“ křesťanem. Papež Lev XIV vybízí k širšímu zapojení laiků v církvi – k větší účasti věřících, bohatší nabídce vzdělávání a novým přístupům v katechezi. Zároveň upozorňuje, že klesá zájem o svátosti, a proto je třeba hledat nové způsoby předávání víry a evangelizace. Jak to spolu souvisí? Jak ladí myšlenka „žít svou vlastní víru“ s výzvou, aby se církev stala „laboratoří synodality“? Ladí dokonale. Bůh se stal člověkem, aby zde ustanovil svou církev. Církev není instituce, ale tělo Krista Ježíše (Efesánům 1,23). On vede každého z nás do své církve a skrze naše rozličné dary (1 Korintským 12; Římanům 12) vytváří společenství, které se navzájem vzdělává, podporuje, povzbuzuje i koriguje. Pán Ježíš nás nevyzývá k životu v domácí izolaci, ale ke společenství. Církev prostřednictvím katechismu předává své učení, které je zásadní pro pochopení, jaké mé jednání mě k Bohu přibližuje a jaké mě od něj odvádí. Zde se formuje můj osobní vztah k Bohu – já jsem byla Ježíšem začleněna křtem do Jeho církve a v jejím rámci budu svůj vztah k Němu. Jinými slovy: nejdůležitější bude vždy náš osobní vztah s Bohem, který se může formovat pouze a jedině ve společenství církve.

(Monika Klimparová)

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SV. RADIM

Mezi významné světce počátků českého státu patřil sv. Radim. Narodil se kolem roku 970 jako nemanželský syn Slavníka, zakladatele rodu Slavníkovců. Byl polorodým bratrem sv. Vojtěcha. Když byl Vojtěch v roce 982 zvolen biskupem, byl Radim jeho nejbližším spolupracovníkem. V roce 988 odjeli společně do Říma, odkud se chystali pokračovat do Svaté země. K tomu však nakonec nedošlo. Vojtěch a Radim vstoupili do benediktinského kláštera Monte Cassino, Radim přijal jméno Gaudentius. Nakonec se oba v roce 992 vrátili do Prahy. Po vyvraždění jejich rodu (995) se rozhodli, že se do Čech již nevrátí. Věnovali se konverzi Prusů. Vojtěch byl zabit 23. dubna 997. Radim zajistil, aby bylo Vojtěchovo tělo vráceno a zasadil se o jeho svatořečení. Sám byl v roce 999 v Římě vysvěcen na biskupa a o rok později se stal arcibiskupem v Hnězdně. Po jeho smrti kolem roku 1006 či 1018 (jak se domnívají polští historici) byl pohřben v bazilice v Hnězdně. Jeho ostatky byly v roce 1039 převezeny knížetem Břetislavem I. do Čech a pohřbeny v kryptě katedrály sv. Víta. Jako bratr Vojtěcha a biskup Hnězda byl Radim uctíván jak v Polsku, tak v Čechách. V roce 2007 byla část jeho relikvií vrácena polskému arcibiskupovi z Hnězda. Památný den Radima je 11. října..

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- V říjnu, růžencovém měsíci, se od pondělí do soboty modlíme od 7:25 **růženec se zpěvem**.
- Tuto neděli ve 14 hodin zveme všechny děti i rodiče na **farní drakiádu** - sraz ve 13.45 hodin u Air baru na letišti v Neředíně.
- Znovu připomínáme **výuku náboženství**, která probíhá každý čtvrtek dle následujícího rozpisu: 14:00 1.-3. třída, 15:00 4.-5. třída a 16:00 6.-9. třída.

AKTUALITY OBECNÉ

Centrum pro podporu života farností zve na inspirativní webinář s názvem **Katechetický minikurz**, který startuje 14. října. Kurz je určený pro ty, kteří by chtěli získat kompetenci a osvědčení pro výuku náboženství a farní katechezi, ale také pro katechety, kteří již v této praxi působí a chtějí si osvojit nové podněty. Minikurz vyvrcholí 18. dubna celodenním setkáním všech účastníků v Olomouci. **Všech osm kurzů bude online**. Cena kurzovního je 500 korun, (pro katechety z olomoucké arcidiecéze s platnou kanonickou misí je kurz zdarma). Více informací včetně přihlášek nabízí [web Centra pro podporu života farností](https://www.centrumprozivotafarnosti.cz/).

Arcidiecézní muzeum Olomouc zve 16.10. v 18,30hod na **vernisáž Architektura v grafice 16.-18. století**. Výstava představí vybraná díla ze sbírkových fondů Arcibiskupství olomouckého, uchovávaných na kroměřížském zámku, která ilustrují různé polohy zobrazování architektury v grafice doby osvícenství, romantismu a historismu se zaměřením zejména na veduty a zahradní architekturu. Blíže o akci zde: <https://muo.cz/>

Arcidiecézní centrum mládeže Olomouc zve na pravidelný ŠÁBES (aneb **Šálek Bezvadného Espresso**) - na dobrou kávičku nebo něco na zub. Setkání se koná každou středu od 14.00 do 17.00 hodin v Centru mládeže, Biskupské náměstí 2, Olomouc. Podrobnosti zde : <https://mladez.ado.cz/2025/09/27/stredecni-otevrene-adcm/>

Papež Lev XIV. zveřejnil **první apoštolskou exhortaci** svého pontifikátu **Dilexi te**. Dokument započatý papežem Františkem a dokončený jeho nástupcem odsuzuje agresivní ekonomiku, nespravedlnost, násilí na ženách, podvýživu, ale také nouzový stav ve vzdělávání. Vybízí ke vyvrácení struktur nespravedlnosti **silou dobra**. <https://www.ado.cz/>

KOUTEK MOUDROSTI

Bůh nás obklopuje, je rámcem, prostupuje nás. Spočívá v našem nitru. (Romano Guardini)

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu? Napište e-mail s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz. Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit.